

ENGELSKE SILKEFLUELINER

For ca. seks år siden leste jeg amerikaneren John Gierachs bok *Fishing Bamboo*. Forfatteren skriver litt om silkeliner ('snører', som vi fjellaper oftest sier), og jeg bestemte meg for å prøve og få tak i én eller flere innenfor de vanlige ørretvektklasser med tanke på aktiv bruk. På den tiden visste jeg ytterst lite om temaet, så annonsen jeg da rykket inn i herværende blad, var egentlig bare et skudd i blinde. Like i forveien hadde jeg en annonse i *Flugfiske i Norden*, hvor jeg bla.a. også etterlyste silkeliner. Selveste formannen tok kontakt, og snart var jeg i besittelse av en Hardy Corona No. 3. Kort tid senere formidlet formannen en Kingfisher No. 2 via en klubbauksjon, til og med før jeg meldte meg inn i foreningen. (Takk til Heinz G. for dette eklatante brudd på reglementet!) Omtrent samtidig oppdaget jeg auksjonsnettstedet Ebay, og samtlige liner jeg senere har anskaffet, kommer derfra.

Nåvel, Ebay er blitt hyppig besøkt, og silkeliner har dumpet ned i postkassen med ujevne mellomrom. I begynnelsen, dvs. i løpet av de første månedene, kjøpte jeg en og annen brukt line samt to helt ubrukte amerikanske av fabrikatene Newton og Sunset, som begge måtte kasseres; bruddstyrken var markert svekket. De brukte av ukjente fabrikater viste seg også for risikable. Én ting var redusert bruddstyrke grunnet slitasje og råte, en annen at linen ofte ikke var komplett, men nedkappet i endene. Og ofte stemte linen ikke overens med forpakningen i de tilfeller esken fulgte med. Jeg ville ikke anklage selgerne for ufullstendig beskrivelse; flueliner i silke er ikke nettopp noe som folk flest har kjennskap til.

Ganske snart bestemte jeg meg for utelukkende å kikke etter garantert ubrukte engelske liner i eske, som med sikkerhet var produsert

etter krigen. Dermed snevret jeg inn interessefeltet betraktelig, noe ikke minst lommeboken satte pris på. Med tiden har jeg tilegnet meg et pent antall liner, 2–3 pr. år.

Hvilke fabrikater er det snakk om? Det hyppigst oppdukkende er Kingfisher, det nærmest legendariske merket opprinnelig lansert av firmaet P.D. Malloch i 1908 og senere laget hos Cumberland inntil fabrikken brant ned ca. 1980 (det nøyaktige tidspunkt har jeg ikke greid å finne). De grå, røde eller grønne eskene hvor en isfugl med en fisk i nebbet befinner seg i midten av en rund etikett, har sikkert mange av DGK's medlemmer sett. (De siste produksjonsårene var eskene dog betraktelig forenklet utseendemessig.) Hardys mer anonyme esker – noen med plast-toppdel med gullskrift, noen med en forholdsvis enkel svart dekorasjon på farvet underlag og tekst i svart, atter andre med et helt ensfarget lokk uten tekst, hvor type, lineklasse og lengde kun er angitt på

siden av esken – er vel heller ikke ukjente. Men det finnes flere andre merker, f.eks. Milward og Farlow, av hvilke jeg hittil ikke har funnet ubrukte liner i aktuelle klasser for meg, og et par svært sjeldne: King-Eider og Martin James. Det førstnevnte er så vidt jeg har funnet ut "eksportutgaven" av Kingfisher, og ble markedsført i USA og Canada, muligens fordi det allerede fantes et amerikansk fabrikkat ved samme navn. Isfuglen på etiketten er byttet ut med en flokk ærfugl, og denne – for øvrig turkisgrønne – esken er etter min oppfatning den mest estetisk tiltalende en flueline noen gang er blitt levert i. For en tid tilbake la en canadier ut to King-Eider-liner på Ebay, som jeg sikret meg til en relativt human pris, blant de ytterst få jeg hittil har registrert.

Merket Martin James var jeg helt uvitende om inntil en eldre engelsk herre la ut et eksemplar av typen "Aristocrat" i klasse HEH (tilsvarer en tung DT 5 etter det moderne system) for trekvart år siden. Jeg utvekslet noen hyggelige mails med denne gentleman, og han kunne fortelle at Martin James i sin tid drev et nokså stort fiskerødsfirma i Redditch, men at det nå hviler et glemselens slør over virksomheten.

Noen vil sikkert spørre: Er det bare å montere silkelinen på hjulet (eller snellen, som vi sier her oppe i de mer siviliserte deler av Skandinavia) og kaste i vei? Svaret er: nei, Nei, NEI. Nå begynner nemlig arbeidet. Ja, dette er virkelig *arbeid*. Et ubrukt silkesnøre vil i de fleste tilfeller være fullstendig sammenklistret av oksydert linolje, hovedingrediensen i impregneringen. All impregnering må fjernes, og snøret må reimpregneres med olje og poleres omhyggelig 10–15 ganger. Hele prosessen tar anslagsvis 3 måneder minimum, og kan *ikke* forseres. Dét forsøkte jeg, og fikk lang nese. Først i 2008 hadde jeg omsider to perfekte snører klare etter gjentatte feilbehandlinger og regelrette uhell (hva skal man egentlig si når man en morgen finner sin i haven til herding oppspente Kingfisher No. 3

gnaget i stykker av et usympatisk rådyr?). Om jeg ikke hadde fått kontakt med den geniale tyske stangbygger og silkelineekspert dr. Wolfram Schott, er jeg redd jeg fortsatt ville tumlet rundt i mørke. Wolfram står bak en mildt sagt detaljert artikkel om silkeliner, hvor det finnes et hav av historikk og avansert teknisk informasjon (se www.powerfibers.com/Schott_Lines_Letter_pdf eller http://grassart.net/Schott/Silk_Lines.pdf). For kort tid siden publiserte Wolfram og en annen bekjent av meg, den norske stangbyggeren Vidar Steimler, artikkelen "Renovering og impregnering av silkesnører" (se www.fluefiskesiden.com). Her avsløres de fleste hemmelighetene omkring temaet. Artikkelen anbefales på det sterkeste. Særlig verdt å merke seg er at renoverte silkeliner, dersom man følger resepten, blir markert glattere og mer slitesterke enn originalene slik de forlot fabrikkene.

Silkelinenes fordeler under kast og fiske er et tema for seg selv, og jeg har allerede plaget leserne nok med dette etter mine fiskekameraters oppfatning bisarre interessefelt (de anser det som garantert at jeg om ikke lenge vil utvikle en draging mot gammelt engelsk dameundertøy...). Dagens silkelineprodusenter er dessuten et eget kapittel.

Har noen av klubbens medlemmer engelske liner liggende, med eske og det hele komplett, nøl ikke med å slå et signal. Og et tips til slutt: Sørg for å lukke døren når du gjør et internettsøk på "silkeline"; det kan meget vel poppe frem sider der du riktignok finner "Silkeline", men fiske gjør hun ganske sikkert ikke...om enn mye annet spennende!

Øystein Nord

